

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 2Nt/12/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5415010191
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Kňazúrová
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2016:5415010191.1

Uznesenie

Okresný súd v Dolnom Kubíne, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Kňazúrovej a prísediacich D. A. C.A. a F. X. F. o návrhu odsúdeného X. L. na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 9T/50/2011, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.02.2016 takto

r o z h o d o l :

Súd podľa § 399 ods. 2 Tr. por. z dôvodov uvedených v § 394 ods. 1 Tr. por. návrh na povolenie obnovy konania **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 14.10.2015 podal odsúdený súdu návrh na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 9T/50/2011. V tejto súvislosti uviedol, že dôvodom podania návrhu na povolenie obnovy konania bola tá skutočnosť, že už v prípravnom konaní poukazoval na skutočnosť, že boli hrubo porušené jeho práva na obhajobu, nakoľko o povinnú obhajobu v jeho prípade sa jednalo už od 31.08.2010 a nie až po spojení jednotlivých trestných vecí 13.09.2010, nakoľko vyšetrovateľ spojením troch skutkov na spoločné konanie mal vedomosť o tom, že spoločne tvoria obzvlášť závažný zločin a je daný dôvod tzv. povinnej obhajoby podľa § 37 ods. 1 písm. c) Tr. por. Túto skutočnosť mu vyšetrovateľ neoznámil, rovnako ani to, že došlo ku zmene právnej kvalifikácie. Poukázal na judikát trestnoprávneho kolégia Krajského súdu v Žiline č. Jtk/13/2011, prijatý dňa 16.11.2011 a žiadal, aby súd povolil obnovu konania vo veci 9T/50/2011 a zároveň rozhodol o odložení, resp. prerušení výkonu trestu odňatia slobody. Dňa 05.11.2015 odsúdený doplnil predmetný návrh o skutočnosť, že o jeho väzbe v prípravnom konaní rozhodoval nepríslušný súd, nakoľko vecne príslušným mal byť Okresný súd Žilina ako okresný súd v sídle krajského súdu a rovnako tak mal tento súd rozhodovať aj o podanej obžalobe, nakoľko podľa § 16 ods. 1 písm. a) Tr. por. tento súd vykonáva konanie, ak ide o obzvlášť závažný zločin s dolnou hranicou najmenej 12 rokov. Podľa názoru odsúdeného za použitia tzv. asperačnej zásady došlo k navýšeniu dolnej sadzby zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 3 Tr. zák. na 13 rokov, 10 mesiacov a 20 dní. Zhrnutím uvádzanej argumentácie potom odsúdený podal návrh na povolenie obnovy konania z dôvodu porušenia práva na obhajobu a z dôvodu, že v jeho veci rozhodoval nepríslušný súd.

2Nt/12/2015
2.

Na deň 11.02.2016 súd vo veci nariadil verejné zasadnutie, na ktorom sa zúčastnil obhajca odsúdeného a prokurátor. Odsúdený dňa 13.01.2016 výslovne požiadal, aby sa verejné zasadnutie uskutočnilo v jeho neprítomnosti. Na verejnom zasadnutí obhajca odsúdeného žiadal prejednať návrh odsúdeného, nakoľko podľa jeho názoru vyšli najavo nové skutočnosti súdu skôr neznáme, ktoré vyšli najavo dodatočne. Prokurátor žiadal návrh zamietnuť, nakoľko súd sa totožnými námietkami odsúdeného zaoberal pri rozhodovaní o väzbe, pričom nezistil porušenie jeho práva na obhajobu.

Súd v rámci dokazovania prečítal podstatný obsah spisu 9T/50/2011 a zistil nasledovné skutočnosti:

K námietkam odsúdeného ohľadne porušenia práva na obhajobu:

Totožné argumenty, ako v návrhu na povolenie obnovy konania použil odsúdený vo svojej žiadosti o prepustenie z väzby zo dňa 31.03.2011, zo dňa 30.03.2011, v sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti o prepustenie z väzby zo dňa 17.04.2011 (č.l.1813, č.l. 1828, č.l. 1837), vo vyjadrení k väzbe (č.l. 1816) a týmto sa zaoberal súd v uznesení 9T/18/2011 (č.l.1818 a 1823), a boli predmetom prieskumu krajského súdu (č.l.1841). Práve uznesením o spojení vecí a ustanovením obhajcu v prípravnom konaní sa krajský súd už zaoberal na strane 2 a 4 uznesenia 3Tos/32/2011 (č.l. 1842) a dal odsúdenému odpoveď, že „vyšetrovanie skutkov, pre ktoré bolo X. L. vznesené obvinenie, bolo vykonávané miestne príslušnými orgánmi činnými v trestnom konaní (OR PZ Ružomberok, Dolný Kubín a Liptovský Mikuláš), ktoré vydali uznesenia o vznesení obvinenia dňa 31.08.2010, pričom až neskôr došlo k spojeniu vecí (13.09.2010) a oznámeniu zmeny právnej kvalifikácie obvinenému (17.09.2010). Je zrejmé, že v čase, kedy boli X. L. oznámené uznesenia o vznesení obvinenia 31.08.2010 ani 01.09.2010 dôvody povinnej obhajoby neexistovali, pretože obvinený nebol vo väzbe a tiež voči nemu neprebiehala trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin. Krajský súd tiež poukázal na skutočnosť, že pri svojej výpovedi obvinený pred vyšetrovateľom OR PZ, ÚJKP PZ Ružomberok dňa 01.09.2010 vyhlásil, že sa rozhodol, že obhajcu nechce a ak bude vzatý do väzby, bude súhlasiť s obhajcom, ktorého mu ustanoví súd (č.l. 96)“. S totožnými námietkami odsúdeného sa vysporiadal Krajský súd v Žiline v uznesení sp. zn. 3Tos/33/2011 (č.l. 1847). Je už len opakovaním súdu, že rovnakú argumentáciu o porušení práv na obhajobu použil odsúdený v ďalších žiadostiach o prepustenie z väzby (č.l. 1903, 1906) a s touto sa opakovane súd zaoberal v uznesení sp. zn. 9T/50/2011 na č.l. 1929, 1935 a krajský súd v uznesení sp. zn. 1Tos/61/2011 č.l. 1952 a 1Tos/62/2011 č.l. 1957.

K námietkam odsúdeného ohľadne vecnej nepríslušnosti súdu:

Podľa § 16 ods. 1 písm. a) Tr. por. okresný súd v sídle krajského súdu vykonáva v prvom stupni konanie o obzvlášť závažných zločinoch, za ktoré zákon ustanovuje trest odňatia slobody s dolnou hranicou trestnej sadzby najmenej dvanásť rokov.

Právna kvalifikácia skutkov v podanej obžalobe a tiež v rozsudku 9T/50/2011 bola v bode 1/ ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b), c), v spojení s § 138 písm. a) Tr. zák., v bode 2/ ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b),c) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. a) Tr. zák. a v bodoch 3/ až 6/ ako pokračovací obzvlášť závažný zločin lúpeže
2Nt/12/2015

3.

podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. a) Tr. zák. a § 122 ods. 10 Tr. zák. Najprísnejšie trestným je obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 3 Tr. zák., ktorého základná trestná sadzba je 10 - 15 rokov. Pre posúdenie vecnej príslušnosti súdu sa vychádza z trestných sadzieb uvedených v osobitnej časti Trestného zákona a nemá na ňu vplyv následné zvyšovanie dolnej hranice za použitia ustanovení §§ 38 ods. 4, ods.5, ods. 6, 41 ods. 2 Tr. zák.

Podľa § 394 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523394'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr než známe, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523399'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523394'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. por.

S poukazom na dikciu citovaného ustanovenia je potrebné uviesť, že účelom obnovy konania je odstránenie nedostatkov spočívajúcich v skutkových zisteniach. Novú skutočnosť podľa § 394 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523394'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. por. možno preto definovať ako objektívne existujúci jav, ktorý v tej istej veci nie je dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie. Tieto nové skutočnosti môžu mať rôznorodú povahu a spravidla sa stávajú predmetom dokazovania, t. j. zvyčajne sa preukazujú aj novými dôkazmi. Dôkazom súdu predtým neznámym sa rozumie najmä taký dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní, prípadne dôkaz, ktorý síce v pôvodnom konaní vykonaný bol, ale s iným obsahom (napríklad zmena výpovede svedka). Skutočnosť v trestnom konaní (t. j. aj v konaní o obnove) je vždy predmetom hodnotenia právom a nemožno ju preto s právom stotožňovať. Za právo treba pritom považovať predovšetkým platné právne normy, ale aj úvahy (právne závery) o tom, či určitá skutočnosť tvorí prvky znakov hypotézy právnych noriem, podľa ktorých sa vyhodnocuje táto skutočnosť. V súvislosti s obnovou konania, ktorej sa odsúdený domáha, je taktiež nevyhnutné uviesť, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorého účelom je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach niektorých právoplatných rozhodnutiach, a to v prípadoch, keď príčiny zistených nedostatkov vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia. Príčinami sa tu rozumejú nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré odôvodňujú tento mimoriadny prielom do nezmeniteľnosti a záväznosti rozhodnutí vydaných v trestnom konaní. Súd v týchto súvislostiach zdôrazňuje, že v konaní o povolení obnovy nie je možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku, či trestného rozkazu vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov a to dokonca aj vtedy, keď sa súd prípadne s nimi v rozhodnutí nevyšporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mylil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich

2Nt/12/2015

4.

nesprávne vyhodnotil, alebo vzhľadom na dôkaznú situáciu, ich vôbec nevykonával. Opätovne je potrebné akcentovať, že v konaní o návrhu na obnovu konania sa skúmajú nedostatky v skutkových zisteniach, nie nedostatky spočívajúce v právnom posúdení zisteného skutku alebo v nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia (a to aj z hľadiska použitia ustanovení osobitných právnych predpisov významných pre vyvodzovanie trestnoprávnej zodpovednosti v zmysle Trestného zákona, a teda dôležitých pre záver o vine zo spáchania konkrétneho trestného činu), ktoré sú v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523371'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. por. dôvodom na podanie dovolania ako druhého z Trestným poriadkom upravených mimoriadnych opravných prostriedkov, čo aj v prejednávanej príhode uplatnené bolo, výsledkom čoho je uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Tdo/4/2012 zo dňa 21.03.2012, ktorým bolo podľa § 382 písm. c) <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523382'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. por. dovolanie odsúdeného odmietnuté. Vychádzajúc z uvedeného súd konštatuje, že odsúdený neuviedol žiadne skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu. S poukazom na uvedené bol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania v celom rozsahu posúdený ako nedôvodný a nespĺňajúci podmienky povolenia obnovy konania podľa § 394 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523394'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. por., v dôsledku čoho bol podľa § 399 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523399'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. por. ako nedôvodný zamietnutý.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorá sa podáva v lehote troch dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Žilne prostredníctvom Okresného súdu Dolný Kubín.